

Образа, на жалост, одавно немамо, и зато само две речи - Слава России!

Овог је пута на коцки била гузица, да простите, гола и доброно модра! Овог се пута заиста бранила част генерација поколења која, на срећу, неће морати да живе само да би понизно умирали под стигмом геноцидног ДНК!

Неће се рађати како би узалудно доказивали да нису оно што им нису ни очеви били, и да злочини имају име и презиме, а не националност!

Због тога руски вето на резолуцију о Сребреници јесте историјски међаш, већи и славнији него што ико тренутно може да појми, али, рекох, то је оставштина за поколења - генерације које ће знати да цене и помињу Русију с једнаком љубављу као и Србију!

Наравно, већ се с ланаца отргао онај чопор бесних сеоских керова који по команди кидишу на сам помен Русије, радујући се коски и нешто дужем ланцу којим ће газде наградити лавез и кржаве чељусти...

Питање је вазда исто мада сваки пут звучи све глупље: „Која је цена руске помоћи“?!

